

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 241.069 van 22 maart 2018
in de zaak A. 218.253/VII-39.600.**

In zake : Peter ROELENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Stijn Verbist en Pieter Thomaes
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Graaf van Hoornestraat 51
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Sint-Gillislaan 117
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :
de GEMEENTE KAMPENHOUT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Cies Gysen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 februari 2016, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het diensthoofd van de afdeling Milieuvergunningen van 14 december 2015 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 3 september 2015, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de gemeente Kampenhout voor het verder uitbaten en veranderen van een

containerpark, gelegen aan de Neerstraat te Kampenhout, onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 4 april 2016. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 maart 2018.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Isaura De Cleen, die loco advocaat Stijn Verbist verschijnt voor verzoeker, advocaat Dirk Abbeloos, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Erland Pison, die loco advocaat Cies Gysen verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij dient op 13 mei 2015, samen met de intercommunale Interza een milieuvergunningsaanvraag in voor het verder uitbaten en veranderen van het containerpark gelegen aan de Neerstraat te Kampenhout.

Op 3 september 2015 wordt de milieuvergunning verleend door de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant.

3.2. Verzoeker woont aan de Laarstraat 16A te Kampenhout in de nabijheid van de betrokken inrichting. De betrokken inrichting zelf ligt aan het begin van een smalle straat die een landbouwgebied ontsluit.

3.3. De milieuvergunningsbeslissing wordt door de burgemeester van de tussenkomende partij bekendgemaakt op 22 september 2015 met de mededeling dat de vergunning in de periode van 23 september 2015 tot 23 oktober 2015 ter inzage zal liggen van het publiek bij de milieudienst van het gemeentebestuur en dat tot uiterlijk 23 oktober 2015 beroep tegen deze vergunning kan worden ingediend bij de “Gemeenschapsminister bevoegd voor Leefmilieu”.

Op dezelfde datum bevestigt de burgemeester dat de bekendmaking van de vergunningsbeslissing aangeplakt wordt overeenkomstig artikel 31 van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning.

3.4. Op 4 november 2015 dient verzoeker administratief beroep in bij de bevoegde minister tegen de vergunningsbeslissing.

Verzoeker betwist in het beroepschrift aan de hand van bijgevoegde foto's "die verzoeker recent nam", dat de aanplakking "op een onrechtmatige wijze" is geschied onder meer omdat "de aanplakking gebeurde op een verschuifbare poort die, wanneer het containerpark geopend is (het merendeel van de tijd), terzijde wordt geschoven en verscholen zit achter de door het personeel van het containerpark geparkeerde voertuigen". Verzoeker stelt dat hij het containerpark tweewekelijks bezoekt en dat hij "nimmer [...] een aanplakking van de bekendmaking van een openbaar onderzoek of een verleende vergunning [heeft] vast[gesteld]" en dat hij naar aanleiding van een e-mailbericht van 27 oktober 2015 op de hoogte werd gebracht van het feit dat een milieuvergunning was verleend waarna hij ter plaatse de aanplakking "onderaan de verschuifbare poort die gesloten was" heeft vastgesteld.

3.5. De bestreden beslissing verklaart het beroep van verzoeker onontvankelijk op 14 december 2015 op volgende gronden:

"[...].

Met toepassing van artikel 23 van het Milieuvergunningsdecreet en artikel 51 van VLAREM I moeten de personen die voor de bekendmaking van de beslissing op de aanplakking zijn aangewezen, het beroep instellen binnen een termijn van 30 dagen na de eerste dag dat tot de aanplakking van de beslissing is overgegaan.

Zoals ook blijkt uit het attest van aanplakking werd de beslissing aangeplakt van 23 september 2015 tot 23 oktober 2015 en is uw beroepschrift dus laattijdig ingediend.

U stelt echter dat de aanplakking niet conform VLAREM I is gebeurd en de beroepstermijn om die redenen nog niet beëindigd was.

U haalt over de aanplakking van de beslissing onder meer aan dat:

- '- de aanplakking niet gebeurde langsheen de openbare weg doch op het privaat domein;
- de aanplakking gebeurde tegen een beweegbare poort, niet tegen een vaste schutting;
- de aanplakking niet gebeurde op ooghoogte doch aan de onderzijde van een poort;
- de aanplakking gebeurde op een verschuifbare poort die, wanneer het containerpark geopend is (het merendeel van de tijd) terzijde wordt geschoven en verscholen zit achter de door het personeel van het containerpark geparkeerde voertuigen.'

Ter staving van voormelde beweringen voegt u enkele foto's toe.

Het gaat om:

- enkele foto's van nabij genomen van de tekst van de affiche,
- enkele foto's genomen vanop de openbare weg met de affiche bevestigd op de gesloten poort.
- enkele foto's van een wagen die voor de opengeschoven poort staat geparkeerd. Vanuit het standpunt van de fotograaf is de affiche moeilijk of niet waarneembaar. Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat deze foto's genomen werden op een moment dat het donker was.

In haar attest van aanplakking bevestigde de Burgemeester van Kampenhout onder meer dat voormelde beslissing aangeplakt werd overeenkomstig artikel 31 van VLAREM I.

Op onze vraag naar een reactie op uw beweringen stelt de gemeente in verband met de aanplakking dat;

- de aanplakking en terinzagelegging correct zijn verlopen en er geen bezwaren werden ingediend;
- voor de aanplakking het correcte model werd gebruikt;
- de affiche goed zichtbaar en leesbaar was gezien het op een stevig bord werd bevestigd en de affiche geplastificeerd werd;
- het containerpark aan de openbare weg is gelegen en dat de aanplakking aan de toegangspoort van het containerpark werd opgehangen en de in VLAREM voorziene maximumhoogte van 2 m niet werd overschreden;
- artikel 31, §1, van VLAREM niet vereist dat de aanplakking op een vaste schutting gebeurt.

Ook de gemeente voegt een aantal foto's toe.

Het gaat om:

- Enkele foto's van nabij genomen van de affiche

Beoordeling:

Artikel 31 van VLAREM I bepaalt dat het bericht van bekendmaking van de beslissing aan het volgende moet beantwoorden:

- het wordt opgesteld aan de hand van het model weergegeven in bijlage 10 bij onderhavig besluit, en wordt gedrukt met zwarte letters op geel papier en heeft een grootte van tenminste 35 dm²;
- het wordt tijdens de gehele duur van de aanplakking in goed zichtbare en goed leesbare staat gehouden;
- het wordt aangebracht op de plaats waar de exploitatie is gebeurd of is gepland, op een schutting of op een aan een paal bevestigd bord, op de grens tussen het perceel en de openbare weg en evenwijdig met deze laatste, en op een maximumhoogte van 2 m;

In haar attest van aanplakking bevestigde de Burgemeester van Kampenhout onder meer dat de beslissing aangeplakt werd overeenkomstig artikel 31 van VLAREM I.

Uit de foto's en een plaatsbezoek van een medewerker van AMV blijkt:

- dat voor de aanplakking het correcte model van het juiste formaat werd gebruikt; dat de tekst van de affiche goed leesbaar was, dit wordt ook niet betwist;
- dat het bord met de affiche werd aangebracht op de plaats waar de exploitatie gebeurt, met name op de toegangspoort; dat de toegangspoort zowel in open als gesloten toestand paalt aan de openbare weg (+/-4m); dat de poort wordt geopend door ze enkele meters opzij te schuiven en dat

de affiche die op de poort aangebracht was evenwijdig met de weg mee schoof;

- dat de affiche goed zichtbaar was vanop de openbare weg; het feit dat zoals geïllustreerd door een foto van de beroepsindiener tijdelijk geparkeerde wagens het bord vanuit een bepaalde hoek gedeeltelijk of volledig aan het gezichtsveld kunnen onttrekken doet hieraan geen afbreuk. Er wordt beweerd dat er tijdens de openingsuren (di, wo, vr: van 13u-19u en za: van 10u-17u) steeds wagens van het personeel geparkeerd zijn voor de opengeschoven poort. Echter op een plaatsbezoek van een medewerker van AMV tijdens de openingsuren bleek dit niet het geval te zijn; dat de affiche voor de mensen die in de omgeving van de exploitatie wonen en waarvan verwacht kan worden dat ze op regelmatige tijdstippen voorbij de exploitatie komen, voldoende zichtbaar was aangeplakt; of dat althans niet bewezen is dat dit niet het geval zou zijn;
- dat de affiche op de onderste helft van de poort was aangeplakt; VLAREM stelt alleen een maximumhoogte in van 2 m en verbiedt dit dus niet.

Bij gebrek aan een voldoende bewijs van het tegendeel, kan niet anders dan vastgesteld worden dat de voorgeschreven aanplakking in het voorliggende dossier op een regelmatige wijze werd uitgevoerd. Aangezien niet aangetoond werd dat de aanplakking gebrekkig is gebeurd, noch een procedure tot valsheid is gestart waaruit de onwettigheid van het attest van aanplakking zou blijken, moet de dag na de dag van de aanplakking als startdatum van de beroepstermijn genomen worden en is uw beroepschrift dus laattijdig ingediend en onontvankelijk”.

IV. Onderzoek van het enige middel

Standpunt van de partijen

4. Verzoeker voert de schending aan van artikel 14, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna: milieuvergunningsdecreet), artikel 31, § 2, 1°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna: Vlarem I), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Hij betoogt onder meer dat de aanplakking “duidelijk op een onrechtmatige wijze” is geschied aangezien die “niet op ooghoogte gebeurde, doch

aan de onderzijde van de poort” en “op een verschuifbare poort gebeurde die, wanneer het containerpark geopend is en wanneer deze werd bezocht, terzijde wordt geschoven en veelal verscholen zit achter de door het personeel of bezoekers van het containerpark geparkeerde voertuigen op deze bij de ingang het dichtst gelegen parkeerplaats”. Verzoeker stelt dat de “straat van het containerpark [...] geen doorgangsweg” is en “dus een straat [is] waar niemand, ook geen omwonenden, moeten zijn dan tenzij het containerpark is geopend” en dat wanneer “het containerpark geopend was, [...] de aanplakking voor een groot deel van de tijd verscholen [zat] achter geparkeerde voertuigen”. Hij argumenteert dat hij “tijdens de periode van bekendmaking [...] geen aanplakking vast[stelde]” en dat hij na het bericht van zijn raadsman op 27 oktober 2015 dat een milieuvergunning is verleend, ter plaatse heeft vastgesteld dat “het vergunningsbesluit [...] nog aangeplakt” was en dat zulks nog het geval was “na het instellen van het administratief beroep”.

Verzoeker betoogt verder dat de motieven van de bestreden beslissing “een gebrekkige dan wel manifest foute weerlegging [vormt] van de argumenten” van verzoeker en in strijd zijn met de aangevoerde bepalingen en beginselen onder meer omdat de “aanplakking gebeurde tegen een beweegbare poort, niet tegen een vaste schutting” en “iets beweegbaars impliceert dat de permanente zichtbaarheid wordt aangetast”, omdat de “aanplakking gebeurde op een verschuifbare poort die, wanneer het containerpark geopend is en wanneer deze werd bezocht, terzijde wordt geschoven en vaak verscholen zit achter de door het personeel of bezoekers van het containerpark geparkeerde voertuigen op deze bij de ingang het dichtst gelegen parkeerplaats” waardoor “de aanplakking [niet] te allen tijde en zeker tijdens de openingsuren van het containerpark duidelijk zichtbaar” was, en omdat de “aanplakking [...] niet gebeurde op ooghoogte doch aan de onderzijde van de poort [...] zodat wanneer de poort geopend was en hiervoor wagens geparkeerd stonden, bezoekers en omwonenden de aanplakking zeker niet zouden kunnen zien”.

5. De verwerende partij antwoordt dat verzoeker geen bijkomende voorwaarden kan toevoegen aan het geschonden geachte artikel 31, § 2, 1°, van Vlarem I. Nergens is voorzien dat de aanplakking op ooghoogte dient te gebeuren. Evenmin is voorzien dat de schutting waaraan de aanplakking dient te gebeuren vast moet zijn. Tevens is de functie van de “openbare weg” waarlangs de aanplakking geschiedt, irrelevant. Ook de andere argumenten van verzoeker falen in rechte of in feite. De aanplakking is aan de openbare weg geschied. Wat de zichtbaarheid van de aanplakking vanop de openbare weg betreft, stelt de verwerende partij dat “het geenszins klopt” dat tijdens de openingsuren van het containerpark “er steeds auto’s geparkeerd staan op de kwestieuze parkeerstroken” en dat “het gegeven dat de affiche vanuit een bepaalde hoek vanop de openbare weg gedeeltelijk of zelfs volledig aan het zicht zou worden onttrokken door een geparkeerde auto, geen afbreuk [doet] aan het gegeven dat de affiche goed zichtbaar blijft vanop de openbare weg”.

6. Verzoeker dupliceert dat zijn bezwaren geen nieuwe voorwaarden vormen maar “concrete feiten die aantonen dat de bekendmaking [...] in strijd is met vernoemde decretale bepaling” en dat artikel 31 van Vlarem I er op is gericht de rechten van derden belanghebbenden bij het afleveren van milieuvergunningen te vrijwaren.

7. De tussenkomende partij wijst erop dat uit het attest van aanplakking blijkt dat de bekendmaking van 23 september tot 23 oktober 2015 werd aangeplakt “op de poort van het afvalcontainerpark, zijnde de toegang” en aan de openbare weg aangezien de “kwestieuze parkeerstroken [...] een openbare bestemming” hebben. Het feit dat de aanplakking aan een evenwijdig met de openbare weg verschuifbare poort gebeurde is niet in strijd “met de geest van artikel 31, § 2, 1°, lid 2 Vlarem I”. Gelet op deze laatste bepaling kon de aanplakking nergens anders gebeuren dan op deze plaats van de exploitatie. De tussenkomende partij wijst op de openbare functie van het containerpark dat “zeer goed bereikbaar [is] voor alle inwoners” langs een niet-doodlopende openbare weg. Zij stelt dat de bekendmaking “te allen tijde goed zichtbaar” was hetgeen

blijkt uit het plaatsbezoek en de foto's van een medewerker van de afdeling Milieuvergunningen. Het open of toe zijn van de poort waaraan de aanplakking is geschied “maakt [...] geen verschil, daar bij het openen van de poort de bekendmaking slechts twee meter naar links opzij schuift”. Zij merkt op dat het hier niet om een opendraaiende poort ging en dat nergens wordt voorgeschreven dat de aanplakking op ooghoogte dient te gebeuren. Doordat verzoeker het middel put uit de inhoud van de bestreden beslissing dient te worden besloten dat hij geen belang heeft bij de aangevoerde schending van de formelemotiveringsplicht aangezien het normdoel van deze regelgeving werd bereikt. Bovendien zijn de motieven om de beslissing te verantwoorden in feite en in rechte correct. Het middel is niet ontvankelijk omdat niet wordt verduidelijkt waarom het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel werden geschonden.

Beoordeling

8. De geschonden geachte bepalingen van het milieuvergunningsdecreet en Vlarem I luiden als volgt:

“Artikel 14.

§ 1. De Vlaamse Regering stelt de verdere regels vast in verband met het aanvragen, het verlenen, het weigeren, de bekendmaking en de verlenging van de vergunning.

[...]”;

“Artikel 31.

§ 1. Elke beslissing over een milieuvergunningsaanvraag bedoeld in artikel 6 alsmede elke aktenaam van een mededeling kleine verandering, bedoeld in artikel 6quater, 3° van onderhavig besluit, dient op bevel van de bevoegde burgemeester, gedurende een periode van dertig kalenderdagen bekendgemaakt overeenkomstig het bepaalde in de § 2 hierna.

Voormelde periode van dertig kalenderdagen vangt aan de dag volgend op deze dat tot het in § 2 hierna vermelde aanplakken van de bekendmaking werd overgegaan.

§ 2. De in § 1 bedoelde bekendmaking omvat:

1° het op het bevel van de bevoegde burgemeester aanplakken, gedurende bedoelde periode van dertig kalenderdagen, op de plaats van de exploitatie en op de plaatsen voorbehouden voor de officiële berichten van een bekendmaking, opgesteld naar het model weergegeven in bijlage 10 bij

onderhavig besluit. De volgorde en formulering van de titels en de vragen moet nageleefd worden. Bij meerkeuzevragen kan het voldoende zijn enkel het toepasselijke antwoord te vermelden.

De bevoegde burgemeester waakt er over dat tot voormelde uitplakking wordt overgegaan binnen de termijn van tien kalenderdagen te rekenen vanaf de datum van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen of vanaf de datum van ontvangst door het gemeentebestuur van het besluit wanneer de beslissing door een andere overheid is getroffen; voormelde bekendmaking, wordt opgesteld naar het model weergegeven in bijlage 10 bij onderhavig besluit, wordt gedrukt met zwarte letters op geel papier en heeft een grootte van tenminste 35 dm²; de bekendmaking wordt tijdens de gehele duur van de aanplakking in goed zichtbare en goed leesbare staat gehouden; op de plaats waar de exploitatie gebeurt of is gepland, wordt voormelde bekendmaking aangebracht op een schutting of op een aan een paal bevestigd bord, op de grens tussen het perceel en de openbare weg en evenwijdig met deze laatste, en op een maximumhoogte van 2 m; [...].”.

9. Uit artikel 31, § 2, 1°, tweede lid, van Vlarem I volgt dat de bekendmaking tijdens de gehele duur van de aanplakking in goed zichtbare staat moet worden gehouden.

10. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de aanplakking is geschied op een schuifpoort die toegang verschaft tot het containerpark, dat het aanplakbord mee schuift met de poort wanneer die opengaat, dat die schuifpoort open blijft tijdens de openingsuren van het containerpark, met andere woorden dinsdag, woensdag en vrijdag van 13 uur tot 19 uur en zaterdag van 10 uur tot 17 uur, dat het aanplakbord zich achter de voorliggende dwarse parkeerplaatsen situeert wanneer de schuifpoort open staat, en dat het aanplakbord net boven de onderzijde van de schuifpoort en dus niet op ooghoogte werd aangebracht.

11. Eén en ander houdt in dat deze aanplakking niet zoals vereist door artikel 31, § 2, 1°, tweede lid, van Vlarem I, tijdens de gehele duur ervan goed zichtbaar is aangebracht indien kan worden aangenomen dat de dwarse parkeerplaatsen tijdens de openingsuren van het containerpark gebruikt worden.

Het plaatsbezoek van een medewerker van de afdeling Milieuvergunningen na de opgelegde duur van aanplakking waarop de bestreden

beslissing steunt ter ontkrachting van het argument van verzoeker dat er steeds wagens van het personeel geparkeerd zijn voor de open schuifpoort, doet niet anders besluiten. Het feit dat op het ogenblik van dat plaatsbezoek tijdens de openingsuren er geen wagens geparkeerd stonden, doet niet af aan de vaststelling dat de verwerende partij niet kan aantonen dat de aanplakking tijdens de gehele opgelegde duur ervan, en dus ook tijdens de openingsuren van het containerpark, goed zichtbaar was. Indien van belanghebbenden kan worden verwacht dat zij “op regelmatige tijdstippen voorbij de exploitatie komen”, kan van hen niet geëist worden dat zij zulks alleen tijdens de sluitingstijd van het containerpark doen of tijdens de openingstijden wanneer geen auto's geparkeerd staan voor de open schuifpoort.

12. De bestreden beslissing schendt aldus artikel 31, § 2, 1°, tweede lid, van Vlarem I.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van het diensthoofd van de afdeling Milieuvergunningen van 14 december 2015 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 3 september 2015, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de gemeente Kampenhout voor het verder uitbaten en veranderen van een containerpark, gelegen aan de Neerstraat te Kampenhout, onontvankelijk wordt verklaard.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als de vernietigde beslissing.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan verzoeker.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig maart tweeduizend achttien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys